

VÅRA
SCHÄFER
HUNDAR

SVENSKA SCHÄFERHUNDKLUBBENS TIDSKRIFT

Champion Dixi av Barrsäter, SKKS 306 DD, f. d. 24 juni 1929, e. champ. Rudi von Osterweddingen, SKKS 199 BB, SZ 295 444, u. Sassa av Barrsäter, SKKS 351 T. Ägare fru Dagny Torén, Stockholm. Dixi död genom olyckshändelse den 21/12 1936.

N:o 1
1937

INNEHÅLL:

Assessor Sigge Wettermark 60 år. — Vad en spårhund skall kunna. — Schäferhunduppfoeding. — Olika avelsmetoder. — Vägen över mossen. — Tävlingshundar. — Vad våra schäferhundar utträttat. — Södertäljeavd, 10-årsjubileum. — Från Göteborg och Gävle. — Klubbmeddelanden m. m.

En burk maga- sinerad vitalitet

En burk Vitakalk - det är en burk magasinerad vitalitet till gagn för Eder hund.

Vitakalkutfordrade hundar äro vitala hundar och vitala hundar äro värdefulla hundar.

Därför har för många hundägare en regelbunden utfodring med Vitakalk blivit ett led i en rationell hundskötsel.

VITAKALK

Vitalitetsbefrämjande tillsatssoder

TEKNISKA FABRIKEN JOFUR - BOX 468 - STOCKHOLM

CANIS-OLJA

- 1 innehåller ett koncentrat av de viktiga näringsämnen, varpå hundfoder i allmänhet är fattigt.
- 2 är vitaminrik, har förmåga att snabbt stärka benstommen och förebygga rachitis hos valpar och unghundar.
- 3 håller hunden i god kondition, stimulerar aptiten och påverkar pälsens glans.
- 4 stärker motståndskraften hos friska hundar och ökar deras energi och arbetsduglighet.
- 5 gör avkomman stark för hela livet.
- 6 kostar för 1/4 lit. flaska Kr. 2:— och för en 1/2 lit. flaska Kr. 3,50. Till salu i Sport-, Järn- och Färgaffärer.

Aktiebolaget CANIS - Box 468 - STOCKHOLM

VÅRA SCHÄFERHUNDAR

SVENSKA SCHÄFERHUNDKLUBBENS TIDSKRIFT

Årgång 14

Organ för
Svenska Schäferhundklubben
Ass. med S. K. K.

Red. o. ansv. utg.: Sigfr. Sund
Red.: Ringvägen 110, 4 tr., Sthlm
Tel. 43 61 13

N:o 1, 1937

Assessor Sigge Wettermark 60 år

Den 14 januari 1937 fyllde Svenska Schäferhundklubbens stiftare, förste ordförande och nuvarande hedersledamot, civilassessor Sigge Wettermark, 60 år. Hr Wettermark, som på sin tid fullkomligt hängav sig åt schäferhundrasens popularisering i Sverige, kan utan överdrift påstå sig sitta inne med verkligt gedigna kunskaper rörande schäferhundens både yttre och inre egenskaper.

Hr Wettermark, som är en mycket framstående prisdomare för schäfer, dömde sin första utställning år 1921. Därefter har han fungerat som prisdomare på många schäferhundutställningar både inom och utom landet — Norge och Finland. Men det är icke blott såsom utställningsprisdomare hr Wettermark gjort sitt namn känt, utan har han ävenledes på ett synnerligen förtjänstfullt sätt intresserat sig för brukshundsprisdomarens kall. De prisdomareberättelser, han vid sådana tillfällen skrivit, voro alltid intressanta och framförallt lärorika.

Såsom schäferhunduppfödare har hr Wettermark, som är innehavare av den välkända kenneln av Espemoen, haft en del framgångar. Sålunda ha bl. a. två hundar av hans uppfödning — Pussan av Espe-

moen och Gossen av Espemoen — erövat första pris i segrareklass. Den sistnämnda har t. o. m. erövat titeln utställningschampion. Bägge dessa hundar ha dessutom framgångsrikt deltagit i klubbens skyddshundstävlingar.

Själv har hr Wettermark med hundar från sin kennel deltagit i skyddshundstävlingar, anordnade av Svenska Schäferhundklubben och andra föreningar. Vid ett tillfälle tävlade han och erhöll pris med en blott 10 månader gammal hund och vid ett annat tillfälle återigen med en hund, som uppnått 10 års åldern. Även med sistnämnda hund erhöll hr Wettermark pris, varav vi finna, att schäferhundens kan vara fullt arbetsför vid ganska hög ålder.

Hr Wettermark, som alltid med hela sin själ gått in för den s. k. brukshundsaveln, har såväl i den dagliga pressen som i fack-

pressen genom sine alltid sakligt skrivna artiklar låtit sin rika erfarenhet och sakkunskap flöda ut bland schäferhundvännerna både här hemma och utomlands.

Det förtjänar även omnämnas, att hr Wettermark lett en hel del av klubbens första dressyrkurser, som på den tiden voro mycket livligt besökta och upp-

lriver schäferhunduppfödning, om detta för oss så aktuella örsammats av följande kennel: Lillie Wengel, Köpenhamn; Fru Axel Weinar, Segeltorp; gny Torén, Stockholm, samt E. Sjögren, Stockholm. Påpeka, att efterföljande inlägg på problemet valpuppfödning, sa inlägg komma att giva den hel del goda tips för att han t som möjligt.

Man börja »valpuppfödningen» tid. Innan parningen verkställes från event. mask. Under parningen företager jag ingen m det att hon varje morgon hundkalk, irört i en tesked hålla, att mina hundar alltid k icke gödande kost). ra kalkpreparat, kallat »Voven nödvändiga mineralämnen. ser att tiken är dräktig) får t på morgonen ett rätt ägg, på kvällen detsamma jämte med dessa bägge måltider tillreda. Det är nu en gång morgnarna icke har så gott de trötta. Men dessa båda tager blott ett par minuters

litet rått, malet kalvkou, en början erhålla de icke varje gång och blott er veckan giver jag dem ännu ett ägg, vispat i oskum mjölksocker samt en mats som jag låter tillreda å a giver jag dem maten kyl kall mat). Fem veckors v bestående av havregrynsg mjölk samt mjuka, kokta l få också en matsked lever matsked till dem alla. Me modern till dem endast or 6 måltider, tre mjölk-, brö mål. Vidare få de var sin tran.

När valparna äro åtta ifrån dem ett par dagar, dem igen, äro de »själv ett av sina köttmål (moröt Om vintern litet apelsinvar. (De äta det gärna, l erhålla de även en jästk mans med rätt kött.

Fem mål om dagen g ålder. Från fyra till sex till tolv månader tre n likhet med moderns — Broskben giver jag de kokt och en gång rätt

VÅRA SCHÄFERHUNDAR

SVENSKA SCHÄFERHUNDKLUBBENS TIDSKRIFT

Årgång 14

Organ för
Svenska Schäferhundklubben
Ass. med S. K. K.

Red. o. ansv. utg.: Sigfr. Sund
Red.: Ringvägen 110, 4 tr., Sthlm
Tel. 43 61 13

N:o 1, 1937

Assessor Sigge Wettermark 60 år

Den 14 januari 1937 fyllde Svenska Schäferhundklubbens stiftare, förste ordförande och nuvarande hedersledamot, civilassessor Sigge Wettermark, 60 år. Hr Wettermark, som på sin tid fullkomligt hängav sig åt schäferhundrasens popularisering i Sverige, kan utan överdrift påstå sig sitta inne med verkligt gedigna kunskaper rörande schäferhundens både yttre och inre egenskaper.

Hr Wettermark, som är en mycket framstående prisdomare för schäfer, dömde sin första utställning år 1921. Därefter har han fungerat som prisdomare på många schäferhundutställningar både inom och utom landet — Norge och Finland. Men det är icke blott såsom utställningsprisdomare hr Wettermark gjort sitt namn känt, utan har han ävenledes på ett synnerligen förtjänstfullt sätt intresserat sig för brukshundsprisdomarens kall. De prisdomareberättelser, han vid sådana tillfällen skrivit, voro alltid intressanta och framförallt lärerika.

Såsom schäferhunduppfödare har hr Wettermark, som är innehavare av den välkända kenneln av Espemoen, haft en del framgångar. Sålunda ha bl. a. två hundar av hans uppfödning — Pussan av Espe-

moen och Gossen av Espemoen — erövat första pris i segrareklass. Den sistnämnda har t. o. m. erövat titeln utställningschampion. Bägge dessa hundar ha dessutom framgångsrikt deltagit i klubbens skyddshundstävlingar.

Själv har hr Wettermark med hundar från sin kennel deltagit i skyddshundstävlingar, anordnade av Svenska Schäferhundklubben och andra föreningar. Vid ett tillfälle tävlade han och erhöll pris med en blott 10 månader gammal hund och vid ett annat tillfälle återigen med en hund, som uppnått 10 års åldern. Även med sistnämnda hund erhöll hr Wettermark pris, varav vi finna, att schäferhunden kan vara fullt arbetsförmög vid ganska hög ålder.

Hr Wettermark, som alltid med hela sin själ gått in för den s. k. brukshundsavveln, har såväl i den dagliga pressen som i fackpressen genom sina alltid sakligt skrivna artiklar låtit sin rika erfarenhet och sakkunskap flöda ut bland schäferhundvännerna både här hemma och utomlands.

Det förtjänar även omnämnas, att hr Wettermark lett en hel del av klubbens första dressyrkurser, som på den tiden voro mycket livligt besökta och upp-

Schäferhunduppfödning

Kraftiga valpar från Kennel av Barrsäter.

Vi ha vänt oss till en del av klubbens medlemmar, vilka sysslat med eller alltjämt bedriver schäferhunduppfödning, för att höra deras mening om detta för oss så aktuella problem. Vår begäran har hörsammats av följande kennelar: av Lilliengård, äg. Fru Lillie Wengel, Köpenhamn; Käwestugans, äg. Herr och Fru Axel Weinar, Segeltorp; av Barrsäter, äg. Fru Dagny Torén, Stockholm, samt Steppvargens, äg. Herr C. E. Sjögren, Stockholm.

Red. begagnar tillfället att påpeka, att efterföljande inlägg anlägga olika synpunkter på problemet valpuppfödning. Vi hoppas emellertid, att dessa inlägg komma att giva den oerfarne valpuppfödaren en hel del goda tips för att han skall ernå ett så gott resultat som möjligt.

Enligt min mening skall man börja »valpuppfödningen» redan innan valparna äro födda. Innan parningen verkställes, befrias den blivande modern från event. mask. Under de 4 första veckorna efter parningen företager jag ingen förändring i tikens kost, utom det att hon varje morgon och afton erhåller en tesked hundkalk, irört i en tesked levertran. (Jag må här framhålla, att mina hundar alltid få kraftig, närande men dock icke *gödande* kost).

Här i Danmark finnes ett bra kalkpreparat, kallat »Vovse», som innehåller alla för tiken nödvändiga mineralämnen.

Från 6:te veckan (när man ser att tiken är dräktig) får hon två extra lätta mål. Först på morgonen ett rått ägg, irört i oskummad mjölk. Sist på kvällen detsamma jämte något rått kalvkött. Fördelen med dessa bägge måltider är, att de äro mycket lätta att tillreda. Det är nu en gång så, att de flesta människor på morgnarna icke har så gott om tid och på kvällarna äro de trötta. Men dessa båda omtalade måltiders tillredning tager blott ett par minuters tid i anspråk.

Tikens två köttmåltider mitt på dagen, klockan 12 och 17, bestå av hårt bröd i kraftig buljong med rikligt kött- och broskben. Köttet varieras mellan kalv-, ox- och hästkött, minst av det sista. Fisk får hon även, företrädesvis strömming, som är rik på fosfor. I buljongen lägger jag grönsaker, som hon äter med god aptit och knappt märker tack vare det myckna köttet.

När valparna nu äro födda och trivas gott, blivt kraf-

tiga och uppnått en tre veckors ålder, börjar jag giva dem litet rått, malet kalvkött, som de snart vänja sig vid. Till en början erhålla de icke större mängd än en tesked för varje gång och blott en gång per dygn. Under fjärde veckan giver jag dem ännu ett mål per dag, bestående av ett ägg, vispat i oskummad mjölk och tillsatt en tesked *mjölksocker* samt en matsked med 5 droppar Klor-Calcium, som jag låter tillreda å apotek i förhållande 7×2. Sedan giver jag dem maten kylslagen. (Jag giver aldrig valpar kall mat). Fem veckors valpar giver jag ännu en måltid, bestående av havregrynsgröt med hackat kött, skorpor i mjölk samt mjuka, kokta kalvbroskben att roa sig med. De få också en matsked levertran till en av måltiderna — en matsked till dem alla. Mellan 6—7 veckors ålder kommer modern till dem endast om natten. — Om dagen få de nu 6 måltider, tre mjölk-, bröd- och vällingmål samt tre köttmål. Vidare få de var sin tesked hundkalk, utrörd i levertran.

När valparna äro åtta veckor gamla, tager jag modern ifrån dem ett par dagar, och när hon sedan kommer till dem igen, äro de »självständiga». Nu få de grönsaker i ett av sina köttmål (morötter, spenat, sallad och tomatsaft). Om vintern litet apelsin- eller citronsaft — en tesked till var. (De äta det gärna, blott det är socker till). Dagligen erhålla de även en jästkula av färsk jäst, gärna tillsammans med rått kött.

Fem mål om dagen ger jag dem intill fyra månaders ålder. Från fyra till sex månader fyra mål och från sex till tolv månader tre mål. Valparnas köttmål varieras i likhet med moderns — valparna få endast mera kalvkött. Broskben giver jag dem dagligen två gånger — en gång kokt och en gång rått. Från och med tre månaders ålder erhålla de två gånger om dagen en tesked hundkalk utrörd i levertran, nämligen genast på morgonen och sist på kvällen.

Kennel Lilliengård.

Då det gäller valpuppfödning divergera säkerligen åsikterna beträffande det mest lämpliga och rationella sättet för att nå ett gott resultat. Vi äro visserligen inte kompetenta att bedöma vilket sätt som är bäst, men bedja dock

Schäferhunduppfoäning

Kraftiga valpar från Kennel av Barrsäter.

Vi ha vänt oss till en del av klubbens medlemmar, vilka sysslat med eller alltjämt bedriver schäferhunduppfoäning, för att höra deras mening om detta för oss så aktuella problem. Vår begäran har hörsammats av följande kennlar: av Lilliengård, äg. Fru Lillie Wengel, Köpenhamn; Kåwestugans, äg. Herr och Fru Axel Weinar, Segeltorp; av Barrsäter, äg. Fru Dagny Torén, Stockholm, samt Steppvargens, äg. Herr C. E. Sjögren, Stockholm.

Red. begagnar tillfället att påpeka, att efterföljande inlägg anlägga olika synpunkter på problemet valpuppfoäning. Vi hoppas emellertid, att dessa inlägg komma att giva den oerfarne valpuppfoäaren en hel del goda tips för att han skall ernå ett så gott resultat som möjligt.

Enligt min mening skall man börja »valpuppfoäningen» redan innan valparna äro födda. Innan parningen verkställes, befrias den blivande modern från event. mask. Under de 4 första veckorna efter parningen företager jag ingen förändring i tikens kost, utom det att hon varje morgon och afton erhåller en tesked hundkalk, irört i en tesked levertran. (Jag må här framhålla, att mina hundar alltid få kraftig, närande men dock icke gödande kost).

Här i Danmark finnes ett bra kalkpreparat, kallat »Vovse», som innehåller alla för tiken nödvändiga mineralämnen.

Från 6:te veckan (när man ser att tiken är dräktig) får hon två extra lätta mål. Först på morgonen ett rått ägg, irört i oskummad mjölk. Sist på kvällen detsamma jämte något rått kalvkött. Fördelen med dessa bägge måltider är, att de äro mycket lätta att tillreda. Det är nu en gång så, att de flesta människor på morgnarna icke har så gott om tid och på kvällarna äro de trötta. Men dessa båda omtalade måltiders tillredning tager blott ett par minuters tid i anspråk.

Tikens två köttmåltider mitt på dagen, klockan 12 och 17, bestå av hårt bröd i kraftig buljong med rikligt kött- och broskben. Köttet varieras mellan kalv-, ox- och hästkött, minst av det sista. Fisk får hon även, företrädesvis strömming, som är rik på fosfor. I buljongen lägger jag grönsaker, som hon äter med god aptit och knappt märker tack vare det myckna köttet.

När valparna nu äro födda och trivas gott, blivit kraf-

tiga och uppnått en tre veckors ålder, börjar jag giva dem litet rått, malet kalvkött, som de snart vänja sig vid. Till en början erhålla de icke större mängd än en tesked för varje gång och blott en gång per dygn. Under fjärde veckan givar jag dem ännu ett mål per dag, bestående av ett ägg, vispat i oskummad mjölk och tillsatt en tesked mjölksocker samt en matsked med 5 droppar Klor-Calcium, som jag låter tillreda å apotek i förhållande 7×2. Sedan givar jag dem maten kylslagen. (Jag givar aldrig valpar kall mat). Fem veckors valpar givar jag ännu en måltid, bestående av havregrynsgröt med hackat kött, skorpor i mjölk samt mjuka, kokta kalvbroskben att roa sig med. De få också en matsked levertran till en av måltiderna — en matsked till dem alla. Mellan 6—7 veckors ålder kommer modern till dem endast om natten. — Om dagen få de nu 6 måltider, tre mjölk-, bröd- och vällingmål samt tre köttmål. Vidare få de var sin tesked hundkalk, utrörd i levertran.

När valparna äro åtta veckor gamla, tager jag modern ifrån dem ett par dagar, och när hon sedan kommer till dem igen, äro de »självständiga». Nu få de grönsaker i ett av sina köttmål (morötter, spenat, sallad och tomatsaft). Om vintern litet apelsin- eller citronsaft — en tesked till var. (De äta det gärna, blott det är socker till). Dagligen erhålla de även en jästkula av färsk jäst, gärna tillsammans med rått kött.

Fem mål om dagen ger jag dem intill fyra månaders ålder. Från fyra till sex månader fyra mål och från sex till tolv månader tre mål. Valparnas köttmål varieras i likhet med moderns — valparna få endast mera kalvkött. Broskben givar jag dem dagligen två gånger — en gång kokt och en gång rått. Från och med tre månaders ålder erhålla de två gånger om dagen en tesked hundkalk utrörd i levertran, nämligen genast på morgonen och sist på kvällen.

Kennel Lilliengård.

Då det gäller valpuppfoäning divergera säkerligen åsikterna beträffande det mest lämpliga och rationella sättet för att nå ett gott resultat. Vi äro visserligen inte kompetenta att bedöma vilket sätt som är bäst, men bedja dock

på anmodan i korthet få nämna, vad vi anse angående ifrågavarande intressanta spörsmål.

För att lyckas med denna uppfödning är det inte tillräckligt med endast god och tjänlig mat, utan vården och tillsynen i övrigt måste på ett effektivt sätt gå hand i hand med utfodringen. *Mat på bestämda tider, renlighet samt aktgivande på de individuella egenheterna hos valparna är synnerligen viktigt.*

Vid fem veckors ålder får man börja hjälpa tiken att utfodra sina ungar. Dieten bör då bestå av oskummad mjölk, mannagröns-, maizena- och havremustvälling. *Till och med åttonde veckan* får tiken ge dem mat, dock under sista veckan endast morgon och kväll. Därefter har modern gjort sitt. Nu inträder i stället för uppfödaren en svår men intressant tid. A och O är nu att ständigt hålla deras magar i god vigör. Man fortsätter med ovannämnda föda men som utökas genom att då och då tillsätta råa ägg. Socker är som bekant ett utomordentligt näringsmedel och bör användas ganska rikligt vid kokning av välling etc. Dessutom utfodras valparna med krossad valpkex, vitt bröd, skorpar, kokt torsk och vitling samt något litet kokt kalvkött. *Vid tre månaders ålder* utökas matsedeln, och nu ingår även kokt oxkött, kalvbrosk och kalvben, kokt strömming samt välkokta och omsorgsfullt söndermosade grönsaker. Råskalad potatis i små portioner, kokt i så lite vatten som möjligt och sedan söndermosad i detta, är utmärkt som omväxling då och då. Rikligt med oskummad mjölk.

Av näringspreparat använda vi mjölksyrad kalk samt Peter Möllers torsklevertran (kontrollerad av norska staten och garanterad innehålla 1½—2 gånger så mycket vitaminer som vanlig fiskleverolja). Dessutom få de vardera en citronklyfta i veckan.

För att aptiten ständigt skall vara god, fordras, förutom riklig motion: vällagad, lagom tempererad mat, växlande matsedel (aldrig samma sorts mat två gånger i följd) samt lämpligt avvägda portioner.

Vi ha under innevarande vinter gjort ett försök att uppföda en kull schäfervalpar i det fria. Ända sedan födseln ha de vistats ute. *Soxplatsen är absolut dragfri och försedd med riklig mängd av halm.* Genom en glugg kunna de gå ut och in när som helst dygnet om. Resultatet har blivit att de äro mycket oömma och tåla vilket väder som helst utan att någonsin ha varit förkylda eller på annat sätt krassliga. Ej heller ha de haft mask, vilket inte vi varit med om förut. I övrigt ha vi lagt märke till, att utvecklingen och tillväxten gått snabbare och att de tidigare fått sin »rikliga» päls, vilken blivit både tätare och blankare än annars varit fallet, och så först och sist, de ha haft en glänsande aptit.

På grund av uppfödningen i det fria ha måltiderna varit något annorlunda än vid uppfödning inomhus. Dessa ha varit kl. 8, 12, 16, 20 och 22. Vid sistnämnda klockslag dock endast varm mjölk.

Då valparna blivit 3 à 4 månader gamla har väl uppfödaren i regel avyttrat dem. Det gäller då att i den nya »matten» eller »hussen» inpränta, hur valpen skall skötas i fortsättningen. I stort sätt bör matsedeln vara enligt föregående. I annat fall måste övergången från den gamla till en ny ske successivt, ty annars är det ofrånkomligt, att konditionen, åtminstone tillfälligtvis kommer att gå ner.

Hur ofta får man inte av den nya »matten» eller »hussen» höra: »I början gick det bra, och jag gav honom enligt anvisningarna, men nu äter han inte hundkex eller bröd och blir lös i magen av mjölk» o. s. v. Om valpen

slutar äta vissa saker, som den förut tyckt om, så bottenar detta i flesta fall på en felaktig skötsel, ty en frisk och välkött valp eller unghund äter vad som bjuds.

Beträffande s. k. godsaker bör naturligtvis hunden då och då uppmuntras härmed, men med måtta. Ett gott vienerbröd, bakelse e. d. strax före hundens måltidstimme är mången gång nog för att förstöra hans aptit. *Kom också ihåg, att starkt kryddade maträtter äro skadliga för alla hundar men fördärrbringande för en valpmage!*

Så till sist ett par ord till blivande mattar och hussar: Drag nytta av uppfödarens erfarenheter och följ hans råd beträffande mathållning och skötsel i allmänhet! *Vid sjukdomssymtom vänd eder ofördrojligen till veterinär!* Alla parter bli tillfredsställda, icke minst uppfödaren, vilken först då kan säga, att han lyckats, och att hans så viktiga och grundläggande arbete ej varit förgäves.

Juringe, Segeltorp i januari 1937.

Kennel Kåvestugan.

Bort med klemighet och förkonstling vid schäfervalpuppfödning!

Som uppfödare av Kennel av Barrsäters valpar har jag inte haft något bestämt recept för valpuppfödningen, men kanske just därför ha valparna undantagslöst varit vid full hälsa, så länge de förblivit i min vård.

Min princip har varit att behandla valparna naturligt (som djur och ej som babys). Tiken har hela tiden fått sköta sig själv och erhållit så mycket rörelse, som hon själv visat lust till. Tillstötet ingenting särskilt, skall tiken vid förlösningen lämnas ifred, ty hon sköter sig allra bäst på egen hand.

Under anningstiden (4 veckor) utökas tikens kost, utan någon speciell dietförkonstling, dock gives rikligare med flytande föda. Efter 4 veckor börjar avvänjningen. Det första valparna då få extra är litet malet rått kalvkött, som är för valpen det naturligaste och motsvarar vad tiken i naturtillstånd kunnat skaffa. Köttransonen utökas så småningom och blandas med kokt ris i mjölkdieten. Det är viktigt att utspäda komjölken i början med vatten och tillsätta något socker. Man bör alltid tillse, att maten ej är kall.

Jag vill särskilt framhålla vikten av att taga vårvalpar. Detta möjliggör för valparna att hela tiden vistas utomhus, ty sol och frisk luft är i alla fall det viktigaste under de första kritiska månaderna.

Stadsvåningen är valpuppfödningens fiende nr 1.

Kennel av Barrsäter.

Då jag blivit anmodad att skriva några rader angående mina rön och erfarenheter beträffande valpuppfödning, är det kanske bäst att först som sist säga ifrån, att ingen yrkesutövare visavi valpuppfödning döljer sig bakom signaturen.

I första hand ber jag då få framhålla det olämpliga i att uppföda valpar i en stadsvåning, där som regel varje möjlighet till valparnas rastning och motionering saknas. Valparnas vistelse ute i det fria kan icke nog värderas. Detta är fullt ut lika viktigt som valparnas matfråga. Beträffande sistnämnda fråga gäller nog som regel, att antalet matsedlar för valparna är lika stort som antalet valpuppfödare. Vilken matsedel som härvidlag kan anses vara den rätta, överlämnar jag åt sakkunskapen att bedöma.

Enligt min mening är det av största vikt att före och

efter valpningen giva tiken den mest omsorgsfulla skötsel. Hon bör givetvis skötas så, att hon är frisk och kraftig vid valpningstillfället samt därefter underhållas så, att dessa egenskaper bibehållas. Under dräktighetstiden ökas tikens aptit, varigenom hon blir kraftig med naturlig följd, att modersmjölken blir riklig, vilket är mycket viktigt i digivningens första skede. — Jag har med fördel praktiserat metoden att giva tiken riklig mängd oskummad mjölk de sista veckorna före valpningen samt därtill fast föda i så stor mängd tiken velat förtära. Denna metod har jag funnit synnerligen fördelaktig.

Angående valparnas matfråga så ordnas denna av tiken själv de 4 första veckorna av valparnas levnad. Tiken bör givetvis under denna tid erhålla synnerligen riklig kost enligt nämnda metod. Sedan valparna uppnått 4 veckors ålder böra de emellertid få tillskottsoder, som då lämpligen kan bestå av små kvantiteter oskummad mjölk, blandad med grädde, råa äggulor och något strösocker. Por-

tionerna ökas så småningom, och kunna desamma efter någon tid tillsättas rått, malet kött, ungefär en tesked per dag och djur.

Sedan valparna vid 6 à 7 veckors ålder slutat dia tiken, utfodras de med oskummad mjölk, cirka 1 liter per valp och dag. Mjölken blandas med vete- eller vinerbröd e. d. Ett mål om dagen kan lämpligen bestå av kokt kött, potatis och bröd samt buljong.

När valparna uppnått en ålder av 5—6 månader, kan man praktiskt taget utfodra dem med litet av varje, såsom hushållsavfall och råa eller kokta köttben någon gång. Såväl tiken som valparna böra få torsklevertran, tiken under dräktighetstidens senare del samt under digivningen (1 matsked 2 ggr i veckan), valparna då de blivit 2 månader gamla 1 tesked, 2 ggr per vecka och valp.

Ovanstående är i korthet min uppfödningmetod, som givit ett gott resultat. Valparna ha utan undantag blivit kraftiga och fått god fysik och blivit snälla för den delen.

C. E. S.

Olika avelsmetoder

En medlem skriver och frågar vad som menas med »inavel», »familjeavel» och »avel på en linje» o. s. v. Då utrymmet icke medger någon större utläggning av ifrågavarande spörsmål, torde efterföljande få utgöra svar på frågan.

Om avelskontrahenterna äro mycket nära besläktade t. ex. helsyskon, (samma föräldrar) far och dotter eller mor och son farföräldrar, morföräldrar och barnbarn, talar man om *inzeitsavel*.

Om en hund är en produkt av avelskontrahenter, som inom de fem första generationerna hava samma, en eller flera förfäder både på fädernet och mödernet, är han inavlade på den eller dessa; man talar då om *inavel*.

Är detsamma förhållandet bortom femte generationen talas emellertid ej längre om inavel, utan om *familjeavel*.

Vid *linjeavel* paras produkter av en genom generationer målmedveten genomförd avel på en »linje», hundar ägande samma enhetliga typ och utpräglade egenskaper med kontrahent, som helt eller delvis har samma markanta »linje» på fädernet eller mödernet. Denna linjeavel tvingar emellertid då och då i bloduppriskande syfte att företaga »*mellanavel*». Den förras produkter sammanföras då med obesläktade eller avlägset besläktade hundar av liknande typ. Avkomman paras sedan med representanter för ovan nämnda »linje».

Vägen över mossen

Den tyske författaren Dr Hans Fr. Blunk, en stor schäferhundvän, berättar följande upplevelse med en av honom ägd schäferhund:

En vinter, då jag behövde vara ostörd för att avsluta ett arbete, tillbragte jag en tid alldeles ensam med min schäferhund »Komrad» i en enslig stuga vid mossen. En morgon, då jag vaknade upptäckte jag att tändstickorna tagit slut, inte en enda fanns att uppdryva i stugan. Det var illa nog, ty under natten hade det snöat och inomhus var det så kallt, att vattnet i spannen hade frusit till is. Och just den dagen hade jag tänkt föra mitt arbete en bra bit framåt; det går undan i ensamheten, men skriva med stela fingrar? Omöjligt!

Min schäfer såg mitt letande — han var min bästa hjälpredda. Det är inte så gott för en människa att försöka reda sig alldeles utan levande varelser. Men Gud ske lov finns det hundar; och i synnerhet schäferhundar kunna vara mera förstående än våra bästa vänner bland människorna. Komrad var en sådan hund! Han var sällskaplig av sig och roade mig ständigt med sina upptåg, men denna morgon var även han hungrig och sökte förgäves hjälpa mig leta efter tändstickor vid spiseln. »Jag ser ingen annan råd, Komrad, än att vi äro tvungna vandra över mossen till jägmästarens.» Gläfsande hoppade han mot dörren, det finns inte ett ord, som han inte förstår. Jag öppnar — snö, ingenting annat än snö! Ögonen bländas nästan av den vita ytan, jag kan knappt urskilja det avlägsna skogs-

brynet. Och luften är tjock av snö. Vi komma bestämt att snöa in i vår lilla stuga, dock skola vi först hämta eld!

Marken ligger blöt under det vita täcket, helst skulle jag vilja vända om igen. »Gå fot, Komrad, akta dig för vattenhålen på ömse sidor om vägen. Men vi kan ju heller inte sitta och frysa ihjäl i den kalla stugan, iväg alltså!»

Vägen är ändlös lång. Hunden lugnar sig så småningom och går helst framför mig; han vet att vi måste följa granruskorna, som jag planterat på hösten. Hade jag bara kompletterat dem! Somliga har blåsten vräkt omkull, andra har Komrad apporterat. Han tränade ett speciellt grepp på dem; ett ryck — och glad kom han springande till mig. »Ser du nu, din rackare, vad du har ställt till med? Leta rätt på vägen nu om du kan!» Svansen åker mellan benen, då jag grälar på honom, men sedan sätter han glatt viftande iväg som ville han visa vägen.

Nu hjälpa förebräelser föga, om det bara hade frusit på tidigare, men nu gungar marken under fötterna, som efterlämna stora smutsiga spår i snön. Ibland passera vi ett svart vattenhål, halvt övertäckt av en snödriva.

Ensamheten känns alltid kuslig och tyngande här ute. I min stuga hade jag jämt att göra med mitt arbete, med vedhuggning, diskning m. m., men här på den stora vita slätten känner man sig övergiven på vintern. En hel timmes väg ha vi kvar ännu. — »Låt bli att hoppa till höger och vänster, ser du inte så blött det var här? Tur för dig att jag finns till!» Granruskorna synas först på andra sidan

om bäcken. Här någonstans gick vägen runt det stora vattenhållet, som bäcken flyter igenom — det var en förskräcklig driva det här. — »Skynda dig nu, inga krumbukter, vi måste över i alla fall för att hämta tändstickor!»
 »Ser du bäcken där? Den ligger som ett svart band i snön, men spången är borta, den har väl ruttnat bort av allt regnandet under hösten. Nu få vi lov att hoppa i stället! Vi äro väl på rätt plats?» Jag försöker få fast mark under fötterna för avsprånget. Hunden ängslas, han tjuter och drar åt sig öronen. »Tänk på din vän, jägmästarens hund!» Jag pekar ut riktningen med handen och trampar till snön för att kunna hoppa. Hunden tjuter högre, han ser mitt förehavande. »Är du så rädd?» Nu nafsar han efter mig — hur kan han vara så rädd? »Din fega stackare», tänker jag, men då — han slår nästan omkull mig — då hoppar han först! »Så gör ingen hund», tänker jag blixtnabbt, »ingen hund hoppar så i lös snö» — vad nu? —

Som jag sade, hoppade han först. Jag hörde nedslaget som en klatsch, sedan var det som gick en dörr långsamt i lås över honom. Moraset sprutade upp, så några bubblor — sedan var allt lugnt igen. Jag tänkte, han får sig ett elakt bad. Men min hund kommer ej upp till ytan igen. Där jag tänkt hoppa, där fanns nu endast ett smutsigt svart hål i snön. Jag väntar, börja ropa — allt är tyst och stilla, icke ens en bubbla kommer upp! Då får jag frosskakningar av fasa. Ingen stege finns och ingen gren, ingenting annat än det svarta hålet. Där står jag framåtlutad — skulle inte jag hoppa nyss? —

»Komrad». Vidsträckt ligger mossen, snö överallt, därunder lurar döden.

Marken gungar under min fötter, den tycks vilja ge vika. Med darrande knän går jag tillbaka några steg — min hund! Men jag ropar ej längre, inte ett ljud får jag fram. Det vore också meningslöst. Hålet, på vilket jag stirrar, blir mindre och mindre. Jag väntar en stund, men viker så överväldigad av fasa tillbaka; tio, femton steg. Där ser jag vid sidan en halv axbruten ruska och något längre bort spången över bäcken, som jag missade.

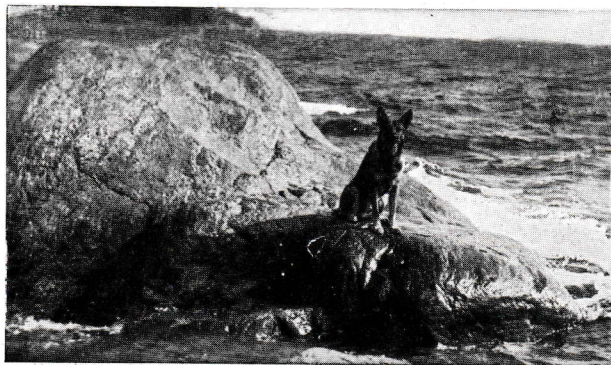
»Komrad!»

Ur: Kamrat Hund, av Alfred Mühr.

*

Klubbens Förarediplom har styrelsen tilldelat följande medlemmar: Herr Carl Erik Bohman, Lerum, statspolisman Albin Johansson, Trossögatan 10, Karlskrona, Herr Gunnar S. Gustavsson, Åkeshov, Herr Karl Elis Claesson, Hagalund, Herr Eric Enqvist, Sundbyberg, samt Herr Bror Thorberg, Södertälje.

Anmäl Eder hund till Göteborgsutställningen den 18 April.

Gamla Hedens Vargen bland vågskvalp.

Zariff, SKKS 114 JJ, äg. hr Elis Claesson, Hagalund.

Tävlingshundar

I förra numret av denna tidskrift påbörjade vi en artikelserie med ovannämnda rubrik. Vi lovade att återkomma allt eftersom foton av dylika hundar inkommo till redaktionen. Den här gången presentera vi ett par stycken.

Zariff är en hund, som vi många gånger haft tillfälle att se på klubbens skyddshundtävlingar i Sthlm och Södertälje och på våra offentliga uppvisningar och som vi haft anledning beundra för hans gänsande arbetslust, som varit så pass utpräglad, att densamma spelat honom många spratt under tävlingens gång. Det är icke blott som skyddshund Zariff uppträtt, utan också som rapport- och draghund. En mångkampare, således!

*

Bland de många tävlings- och utställningshundar, som ägts av klubbens medlemmar, framstår Hedens Vargen, 134 AA, såsom en exponent av den verkliga brukshunden. Han var kraftig och arbetsvillig som få. Efter att ha varit en handelsvara och bytt ägare, kom han så småningom till Fotograf Uno Friberg, som utbildade honom till rapporthund. Därefter tjänstgjorde Vargen vid trängen i Sollefteå som draghund. Han återkom därifrån för att kort därpå sluta sina dagar. Vargen blev nämligen sjuk och måste avlivas. Vargen mötte även ofta upp på våra utställningar. Här följer ett utdrag ur Stockholms-Tidningen i nov. 1930. Friherre C. Leuhusen skrev där: »Från utställningen i Göteborg: Endast en stockholmshund deltog, schäfern Hedens Vargen, besökte nyssnämnda utställning. Han fick 2:a pris i konkurrensklasserna, segrare- och brukshundsklass samt Hederspris i båda. Jag såg ju icke vilka hundar »Vargen» tävlade med, men ett vet jag, och det är, att han är en ovanligt gentil hund, som man lägger märke till. Jag råkade honom första gången uppe i Östersund förra vintern. Då gick han som militär draghund, förspänd en kälke med en kulspruta ovanpå. Det var en syn att se denna kraftiga schäfer lägga sig i selen och med liv och själ ge sig hän åt den uppgift, han fått. Muskelös var han och klädd i en päls, så tät och glänsande, att man får leta efter maken.»

Må detta vara nog sagt om Vargen, som å de utställningar han deltog aldrig erhöill mindre än 1:a pris i öppen klass.

Vad schäferhundar uträttat

Härom dagen träffade jag en schäferhundvän, som frågade om vi inte skulle kunna låta i tidskriften införa berättelser om vad våra schäferhundar uträttat i polistjänst etc. Detta låter sig givetvis göra, och skall jag nu försöka relatera en del händelser, som äro värda att komma till medlemmarnas kännedom.

I Morgontidningen av den 10/9 1936 läses följande:

SCHÄFERN KEY tog tre tjuvar i Backa i går

Av alla vovvar i Hisingen finnes det ingen som hädanefter kommer att beundras så som en schäfer vid namn Key. Hans berömmelse är att han i går i kompanjonskap med sin husse, hr Erik Dahlgren, uppspårade och anhöll tre inbrottstjuvar samt förde dem i triumf till närmaste polisstation. Att bovarna under vägen till polisstationen gjorde ett försök att lägga ett två meter högt plank mellan sig och Key var ett intermezzo som inte spelade någon nämnvärd roll för den fyrbenta kriminalaren.

Att dresserade schäferhundar uträttat sådant arbete i direkt tjänst hos polisen är ju inte så sällsynt, men det hör inte till vanligheterna att en civil person får pröva sin hunds talanger i praktiken med så lyckosamt resultat. En viss tur gynnade hr Dahlgren och hans hund i detta fall, berättar han för M. T.

När jag var ute och gick med hunden upptäckte jag att en fruktautomat vid Kvillängen, som tillhör min far, hade brutits upp och länsats på sitt innehåll. Det var klockan 2. och det visade sig senare att tjuvarna varit på platsen halvannan timme tidigare. Key, som är en av Svenska Schäferhundklubbens mera kända tävlingshundar, och är väl hemma i spårning, nosade omkring automaten, och snart hade han fått upp ett spår, som vi följde. Omkring 1 kilometer från platsen hade tjuvarna legat i gräset och festat på de stulna gotterna, varefter de fortsatt. Vi följde efter i spåret och snart fingo vi sikte på tre ynglingar, som fick brått när Key satte efter.

Under flykten kastade tjuvarna ifrån sig en del verktyg, som det senare visade sig voro stulna vid ett tidigare inbrott i ett garage, som tillhör vägdistriktet. Det var alltså ingen tvekan om att det var de rätta man spårat. Det tog inte många sekunder för Key att hinna upp dem. Hunden het inte pojkarna, men hans uppträdande var skräckinjagande nog för att de skulle låta bli att göra sig kvitt honom. De gjorde emellertid ett flyktförsök och hoppade över det två meter höga planket in till bultfabriken, men Key hade lärt sig att ta hinder som är en meter högre och hade snart ställt dem. Innanför planket stodo pojkarna stilla som ljus, vaktade av hunden, när hr Dahlgren kom till platsen. Sedan var det bara för honom att kommendera ynglingarna att marschera före till polisstationen vid Kvillebäcken. Det var något av ett triumftåg.

Landsfiskal Nilsson, som förhörde ynglingarna, kunde till en början inte få dem att uppgiva rätt namn och adress, men så småningom föllo de till föga och erkände att de tillhörde den liga på 17—21 åringar som nyligen blev fast för en mängd inbrott. huvudsakligen i fruktautomater, i Göteborg. Det var meningen att de åter skulle skickas till skyddshemsanstalt, men under tiden hade de åter börjat stjäla.»

Barrabas av Fjærsten griper två inbrottsstjuvar.

För någon tid sedan utlånade jag min ägandes schäferhund, Barrabas av Fjærsten, till en person, som åtagit sig att bo inom och vakta Dianeros konditori, som är beläget

Barrabas av Fjærsten.

i Årstaskogen strax söder om och intill Stockholm. I nämnda skog är det om nätterna mycket mörkt och kusligt, utan varje spår av belysning.

En natt vid 1-tiden, då Barrabas och hans tillfälliga husse uppehöll sig i bostaden under själva kafélokalen, fingo de helt plötsligt höra besynnerliga ljud utanför. Barrabas släpptes lös eller kanske rättare sagt ut på gården under kommando »revir». På detta kommando rusade Barrabas upp mot och slutligen fram till kaféverandan, där han under höga skall gjorde halt. Raggen på honom pekade åt alla håll, och han liknade mest en igelkott. Husse förstod nu att någon eller möjligen flera personer uppehöll sig på verandan strax framför Barry. Men på grund av mörkret kunde han icke upptäcka någon människa. För den skull ropade han: »vem där!» Samtidigt grep han Barrabas i halsbandet och höll honom, ty denne visade en viss benägenhet att vilja rusa vidare. På husses fråga ljöd det mindre angenäma svaret: »kom an bara, vi skjuter!» I detsamma släpptes återigen Barrabas lös varpå han rusade in på verandan och på en mansperson, som kanske mest av förskräckelse över hundens häftiga angrepp föll omkull. Samtidigt upptäcktes ännu en person, som stod uppsträckt emot väggen. Denne senare, som släppte ned något föremål bakom sig, vilket föremål sedermera befanns vara en stor och tung kofot, ropade nu: »vi ger oss!» varpå bägge fridstörarna, den ene en för fjärde resan stöld straffad förbrytare, under Barrabas eskort kommenderades ned i bostaden, varifrån polisen från Enskede per tel. tillkallades.

Enligt vad husse påstår hade tjuvarnas infångande varit uteslutet utan Barrabas hjälp.

S—d.

Södertäljeavdelningens 10-årsjubileum

Lördagen den 16 jan. 1937 var det klang och jubelfest på Geneta pensionat i Södertälje. Svenska Schäferhundklubbens Södertäljeavdelning firade då sitt 10-årsjubileum. Festen, som var besökt av drygt 70 personer, fick en särskilt högtidlig prägel tack vare, att klubbens stiftare och förste ordförande assessor S. Wettermark hedrade avdelningen med sin närvaro. Till tonerna från ett så gott som avdelningens egna kapell aväts en utmärkt supé. (Avdelningens stugfogde spelade trumma och lät sin oefterhärmliga glättighet få fritt spelrum). Musiken var utmärkt och värd en särskild eloge. Under supén höllos en del tal - korta sådana, vilket vi med glädje notera!

Hr Wettermark, som redan vid 1/212-tiden måste bryta upp, höll ett kort men kärnfriskt anförande och uttalade sin stora tillfredsställelse över att se så många församlade vid Södertäljeavdelningens högtidsfest. Han önskade Svenska Schäferhundklubbens och dess Södertäljeavdelning lycka och framgång i deras fortsatta arbete för vår gemensamma vän schäferhunden. Hr W. avslutade sitt anförande med att inbjuda Södertäljeavdelningens medlemmar att gästa det vackra Vretafors en gång under senare delen av augusti eller i början av sept. 1937 för att då vid detta tillfälle avhålla en tävling därstädes. Inbjudan accepterades med glädje.

Under kvällen uppläste Hr A. Thorberg en historik över avdelningens verksamhet under de förlutna 10 åren. Av denna framgick bl. a.

På vintern 1926, närmare bestämt den 29 december, sammantråffade några schäferhundvänner i Södertälje hos polisman Ernst Lövgren för att diskutera möjligheterna och lämpligheten av att bilda en underavdelning av Svenska Schäferhundklubben, som startat sin verksamhet ett par år tidigare. Dessa personer voro, förutom hr Lövgren, hrr Anton Thorberg, Bror Thorberg, Carl Nygren, Georg Grankvist, Magnus Sjöstedt och Karl Sjöström. Resultatet av denna sammankomst blev, att en underavdelning av S. Sch. K. bildades på orten. Omedelbart därpå påbörjades en mera rationell träning av Södertäljeschäfrarna, som sedan vid en mångfald tillfällen låtit tala om sig i klubbens prislistor från olika skyddhundstävlingar. De hundar, som mest synt i nämnda prislistor, äro hr Lövgrens ch Buck samt hr A. Thorbergs Peggy. Som ett bevis på Sö-

dertälje hundarnas brukshundsstandard må nämnas det resultat dessa uppnådde vid en huvudklubbens skyddhundstävling i Skarpnäck i maj 1929. Vid detta tillfälle startade i nybörjareklass 12 hundar, varav flera från Södertälje. Av sistnämnda hundar belades 1. 2. 4. och 6. plats, ett resultat, som sannerligen inte skäms för sig. Därefter ha medlemmar från Södertäljeavdelningen deltagit med sina hundar vid så gott som samtliga av klubben anordnade tävlingar.

För att stimulera medlemmarnas intresse för brukshunds-dressyren skänktes på sin tid till avdelningen tvenne ståtliga vandringspris, ett av Fotograf Uno Friberg och ett av Redaktör Oskar Björklund. Den första tävlingen om Uno Fribergs vandringspris ägde rum den 21 nov. 1930 och var förlagd till Vretafors, assessor S. Wettermarks, domäner. Hr W. var en förtjusande värd och kunde konsten att göra det trevligt för sina gäster. Han hade bl. a. i tävlingen inlagt ett par extra moment, nämligen ägg- och kappapportering. Denna hundtillställning minnes av Södertäljemedlemmarna som den angenämaste i avdelningens historia.

Avdelningen, som anordnat ett flertal dressyrkurser, har även fått arrangera tvenne utställningar i Södertälje Folkpark. Halva nettovinsten har tillfallit avdelningen, ett välkommet kassatillskott. Beträffande avdelningens ekonomiska verksamhet förtjänar nämnas, att första verksamhetsårets kassabalans rörde sig på någonting omkring 100 kr., under det att sistförlutna år kassabalansen var över 2.000 kr.

Sportstugefrågan har avdelningen slutligen lyckats ordna på ett berömvärt sätt. Man kan utan överdrift påstå, att avdelningen i det avseendet nått längst och att deras stuga gott och väl kan tjänstgöra som mönster för andra hund-sammanslutningar. Södertäljeavdelningens sportstuga är känd och välkänd.

Vid 2-tiden på natten skildes vi åt efter att ha tillbringat en mycket angenäm kväll tillsammans.

Med förhoppning att Södertäljeavdelningen icke förtröt-tas i sitt arbete för den sak den åtagit sig har redaktionen nöjet att önska dess medlemmar lycka i fortsättningen.

Sigfr. Sund.

Från Gävlefronten

Klubbens underavdelning i Gävle kan se tillbaka på sitt första verksamhetsår med ganska stor tillfredsställelse. Våra ansträngningar, som från början gått ut på att skapa en livaktig avdelning, där varje medlem aktivt deltagit på ett eller annat sätt, har krönts med framgång.

Tack vare styrelsens tillmötesgående kunde vi redan i januari 1936 anordna en dressyruppvisning med hundar från Stockholm. Resultatet av denna uppvisning blev, att vi verkligen lyckades få till stånd en appelldressyrkurs, med vilken vi emellertid hade en viss otur, ty av de anmälda hundarna insjuknade en del och vid kursens slut fanns blott fyra kvar. Trots detta hade intresset för dressyrkursen väckts till liv i Gävle och redan i maj påbörjades vår andra dressyrkurs med tio deltagare.

I juni anordnades den första utställningen för schäferhundar i Gävle, vilken, om den icke lämnade så lysande ekonomiskt resultat, likväl utgjorde en tankeställare för hundägarna i Gävle, vilka dittills icke haft tillfälle att utställa sina hundar annat än på Sällskapshundklubbens utställningar, ty denna sammanslutning var den enda, som anordnat utställningar i Gävle.

I juli höllo vi på begäran av klubbmedlemmar i Skutskär och Harnäs en liten dressyruppvisning i Upplandsbodarna. Vi samlades klockan 8 en torsdagskväll; vädret var det bästa tänkbara — hundarna voro i högform och vi fingo från början publiken med oss. Vi inhöstade stormande bifall från den till c:a fyrahundra personer uppgående publiken. Den angenäma aftonen avslutades med dans och kaffedrickning. Det bästa av allt var, att tio personer anecknade sig till avdelningens tredje dressyrkurs, som började i Harnäs i augusti.

Avslutningen av den andra och tredje dressyrkursen hölls i Gävle söndagen den 6 dec. i närvaro av den alltid lika gemytliga och trevliga f. d. sekreteraren, numera välbeställd tidskriftsredaktör, Sigfr. Sund, som har förmågan att »prata hund» så folk förstår honom. Därför blev också dagen alltigenom lyckad.

Innevarande år hava vi mycket stora planer. Vi ämna nämligen anordna dressyruppvisningar både i Gävle och närliggande samhällen samt anordna nya dressyrkurser. Dessutom hava vi för avsikt att utbilda några rapporthundar och hoppas så småningom med dessa kunna »göra livet surt» för klubbmedlemmarna i Stockholm.

Den största sensationen inom intresserade kennelkretsar här i Gävle är den, att kvarlevorna av Sv. Sällskapshundklubbens avd. på platsen sökt anslutning till SKK. Vi i S. Sch. K:s Gävleavdelning vilja gärna tillgodoräkna oss en del av äran härför. Vid förhandlingarna, som nyligen hållits mellan SKK:s sekr. och medlemmar av Sv. Sällskapshundklubben, funno vi, att SKK har en mycket vid-synt och förstående inställning till syndare som sig omvända och bättra. Det tillmötesgående sekr. visade dessa Sv.S.H.K:s f. d. medlemmar var helt enkelt storartat.

Detta är ungefär vad som tilldragit sig här på orten. Skulle nu styrelsen vilja avhålla en riktig utställning i stället för den planerade premieringen kunna vi sann-erligen icke klaga över bristande tillmötesgående.

Gävle i januari 1937.

Nils Lundqvist.
Avd. ordförande.

Dir. H. Andreasson med sitt nyförvärv.

Importer

Göteborgsavdelningens skattmästare, dir. H. Andreasson i Mölndal, har för en tid sedan importerat en schäfertik från Tyskland. Tikens namn är *Vikunja vom Haus Schütting*, SZ n:r 487835. Hon är född den 19 oktober 1935 fallen efter Armin vom Miltzauer Königsgärtchen, SZ n:r 450235, SchH, undan Courage vom Haus Schütting, SZ n:r 457721, samt inavlad på Klodo vom Boxberg (III, IV, V) *Blodslinje*: Utz—Klodo—Erich—Caro—Curt—Alex—Billo Hettel; Etzel—Jungtel; Nores—Falko—Marc—Horst; Dobber—Apollo; Arno—Tell; Siegfrid—Dewert.

Med förhoppning om att tiken kommer att sätta en bruks-hundsuglig avkomma till världen gratulera vi ägaren till nyförvärvet.

Fröken Sophie Wolter, Stockholm, inneh. av Kennel Excelsior, importerade för en tid sedan en schäferhund, *Billo vom Hannover*, fallen efter Iwo vom Hammerstein, SZ 419407, undan Stille vom Haus Schütting, SZ 417959. Billo, som är född den 14 oktober 1935, är inavl. på Klodo vom Boxberg. *Blodslinje*: Utz—Klodo—Erich (Grafenwerth)—Alex—Geri—Billo—Hettel; Nores—Falko—(Scharenstetten) Marc—Horst; Etzel—Jungtel; Arno—Tell; Diethelm—Apollo; Siegfried—Dewert. Han är uppfödd av Louis Grupe, Hannover.

Billo har nu bytt ägare. Klubbens styrelseledamot Hr Å. Engström har övertagit Billo, som han som bäst håller på att utbilda till bruks- och tävlingshund. Vi komma väl i tillfälle att få skärskåda honom på årets utställningar och brukshundstävlingar?

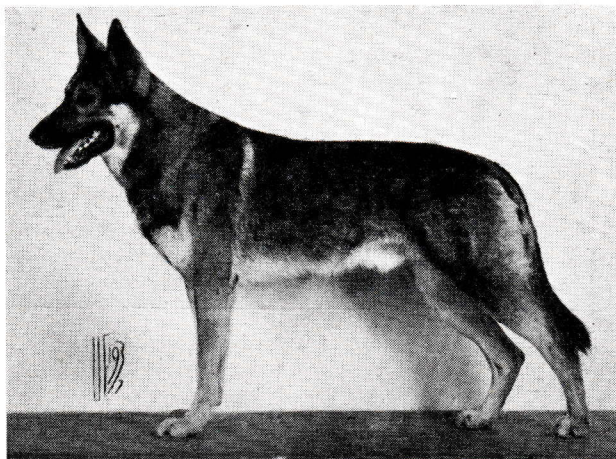
Lyckad uppvisning i Göteborg

Med glädje ha vi inom Göteborgsavdelningen noterat de framgångar, avdelningen gjort under särskilt senaste året. För att ytterligare så att säga smida medan järnet är varmt, ansågo vi det lämpligt att göra en ny-propaganda-uppvisning för att få med än flera schäferhundsägare i Göteborg med omnejd. Ty framgång förpliktar.

Vi beslöto oss för att ha denna uppvisning på den plats, där förra höstens kurs ägde rum, nämligen gamla idrottsplatsen Balders Hage. Sällan har emellertid vädret makter varit så onådiga mot oss som söndagen den 6 januari, då uppvisningen skedde. Det var inte bara kallt utan såväl före som under uppvisningen föll snöblandat regn. Men detta tog ingalunda humöret eller intresset från förarna eller ägarna och rakt inte publiken, vilken troget höll ut

Gynna annonsörerna!

Till avelstjänst

Björn Excelsior

2½ år, fallen efter VARGO (Rudi), 881 GG, undan VARGA, 446 DD, står till avelstjänst för lämpliga tikar. Vacker exteriör och god karaktär. Under år 1936 eröv. 3 st. 1:a pr. Ökl och 2:a pr. Skl. Hänvändelse till äg. A. Lennmalm, tel. 43 91 26.

under den synnerligen lyckade uppvisningen, som leddes på ett utmärkt sätt av poliskonstapel Arvid Saxling, vilken genomgick med de olika hundarna — ett trettiotal — en repertoar, som till full evidens gav belägg för, att materialet är gott, ägarna intresserade och ledarna duktiga. Dagen efter uppvisningen fick också Göteborgsavdelningen mycket blommor i pressen för den lyckade uppvisningen. Man var överlag överens om, att avdelningen nedlägger mycket arbete för att fostra sina hundar till det de önska dem.

Säkert hade uppvisningen sin stora betydelse och vi äro på det klara med att dylika propagandauppvisningar böra återkomma med jämna mellanrum. Dessa betyda inte enbart reklam för avdelningen — de ge tillfällen för de olika hundarna att genomgå olika moment utan hänsyn till prisbedömning m. m. Och sådant är ingalunda oviktigt för varken hundar eller förare.

Andreas.

Göteborgsmixtur

Vad som hände inom Göteborgsavdelningen i fjol, frågar redaktören för denna vår egen förträffliga tidskrift. Ja, det är en hel del, måste vi svara, och eftersom han önskar upplysningar, skall här följa en del, som giva belägg för att det arbetats i fjol.

Redan den 23 februari voro vi klara med att ordna en vintertävling, vilken förlagts till Skarvik. 13 hundar ställde upp, som får anses bra med hänsyn till årstiden.

Den 4 april hade vi vår första serietävling, i vilken deltog 21 hundar. En lyckad tävling i härlig terräng uppe i Kåhög.

Andra serietävlingen följde den 19 april och antalet hundar var 19. Denna gång höllo vi till vid Skarvik.

Sedan kom den stora vartävlingen den 26 april. I förtjusande väder åkte vi upp till Floda, där tävlingsledningen hade

ordnat passande terräng. Deltagarantalet blev rekordartat stort, i det ej mindre än 23 ägare hade sina hundar med.

Naturligtvis gick det inte med mindre än att ha en fest före prisutdelningen, för att få resonera hund o. s. v. Medlemmar med damer, eller tvärtom hade talrt mött upp och det blev en trevlig kväll på Coldin.

Så hade vi vårens dressyrkurs, i vilken ett tjugotal hundar deltog. Examen ägde rum den 2 maj och på »abiturienterna» kunde man just inte klaga. Visst fanns där sådana som inte hade nått så stor färdighet. Men det fanns flera som vore bättre. Och det var mest glädjande.

Sedan hände något som jag vill betrakta såsom den mest lyckade propagandan i avdelningens historia — uppvisningen på Kvarnbyvallen. Omkring 800 personer hade mött upp och dessa senterade livligt de moment, de olika hundarna utförde. Dagen efter fingo vi också beröm i pressen, som vi inom parantes ha helt på vår sida — med ett undantag. Men därom längre ner.

Hösten kom och det var tid att fortsätta serietävlandet. Den tredje ägde rum i trakten av Kåhög söndagen den 30 aug. Ett femtontal hundar deltog.

Fjorton dagar senare hölls årets fjärde och sista serietävlingen vid Arendal. Cirka 20 hundar deltog.

Den stora hösttävlingen blev särskilt intressant för vår del genom att vi hade »stockholmsinslag». Ett tjugotal hundar deltog i tävlingen, som var förlagd till Kåhög.

Under hösten hade vi också en dressyrkurs, vilken förlagts till idrottsplatsen Balders Hage. Orsaken till att vi hade bytt ut vår kära Ringö berodde på att anslutningen från grannstaden Mölndal var stor i denna kurs.

Så kan man i korta drag teckna det år som gått och jag hoppas redaktör Sund är nöjd för det han nu fått veta. Och kanske även våra schäferhundsvänner landet runt.

Till sist vill jag nämna något om en trevlig julfest vi hade. Den ägde rum i Göteborgs motorförenings nyinvidga lokaler. Det var en av de trevligaste fester som hållits på mycket länge — inte minst genom uppslutningen.

Jag lovade ovan något om en viss tidning i Göteborg, som har svårt fatta schäferhundens betydelse. Men till den tidningen och skribenten skola vi återkomma en annan gång. Utredning håller just på, och därför avstå vi och tacka i stället för denna gång.

Andreas.

Utställning i Göteborg

Anmälan om deltagande i klubbens utställning i Göteborg den 18 april 1937 mottages av Polisman Arvid Saxling, Hisingsgatan 23, Göteborg, tel. 213 33, och Direktör H. Andreasson, Fabriksförsäljningen, Mölndal, tel. 705. Hos nämnda personer, som även lämna event. upplysningar, kunna anmälningsblanketter och övriga handlingar rekvireras.

Utställningsplats: Mässhallen.

Anmälningsavgift: 10 kronor per klass.

Prisdomare: Kriminalkonstapel Sigfr. Sund, Stockholm.

Ringsekreterare: Bokhandlande E. Lorné, Göteborg.

Anmälnings tiden utgår den 10 april 1937. Dröj ej till sista dagen.

Angående hundskatten

På grund av de rätt ofta förekommande förfrågningarna angående hundskattens erläggande ha vi en känsla av att det för många råder en viss tvekan om och när skatteplikt för hund inträder. Därför anse vi det vara på sin plats att upplysa härom, varför vi nu införa utdrag ur Kungl. förordningen ang. skatt för hundar.

Utdrag ur:

KUNGL. FÖRORDNINGEN ANG. SKATT FÖR HUNDAR; GIVEN STOCKHOLMS SLOTT

D. 17 maj 1923.

KM:t har, med riksdagen, funnit gott förordna som följer:

1 §. 1 mom. För varje hund skall hundskatt årligen erläggas till kommunen; dock att skatteplikt icke föreligger för hund, som *ej uppnått en ålder av tre månader*, och ej heller för hundar, vilka lapparna använda för renskötseln.

2 mom. — — —

2 §. 1 mom. Skatt för hund, för vilken ej enligt 1 § 1 mom. skattefrihet åtnjutes, skall erläggas till den kommun, där hunden stadigvarande innehaves.

2 mom. Har skatt för hund erlagts till en kommun, skall skatt för samma hund för det året ej erläggas till annan kommun, med mindre den årliga skattesatsen för hunden i den senare kommunen är högre än det belopp, som för året redan erlagts i skatt för hunden.

3 mom. Skatteplikt inom viss kommun förfaller, om hunden dör innan den tid gått till ända, då anmälningsplikt jämlikt 5 § senast kunnat fullgöras, eller skatteplikt inom den tid inträder till annan kommun.

Skatt skall ej erläggas, därest förhållande, som eljest skolat föranleda skatteplikt, inträder efter september månads utgång.

3 §. Skattskyldig för viss hund är den person, av vilken hunden stadigvarande innehaves, när skatteplikt inom kommunen för året inträder.

4 §. Skatten skall av kommunen bestämmas till ett för varje hund lika belopp, lägst 5 högst 30 kronor för kalenderår.

I fall, som avses i 2 §. 2 mom., skall eljest belöpande skatt minskas med vad den skattskyldige styrker hava för året erlagts i skatt för hunden till annan kommun.

5 §. Under januari månad varje år skall skattskyldig till vederbörande kommunala uppborndsmyndighet skriftligen anmäla de hundar för vilka skattskyldighet vid ingången av året förelegat, med angivande tillika av hundarnas ras, ålder, kön och färg.

Inträder skatteplikt under löpande år, skall den skattskyldige inom 30 dagar därefter sådant på enahanda sätt anmäla.

6 §. Vid anmälan, varom i 5 § förmäles, skall fogas belöpande skatt, så framt icke annan ordning för skattens erläggande blivit av kommunen fastställd.

Förfaller skatteplikt på sätt i 2 § 3 mom. första stycket sägs efter det skatt för hundar erlagts, skall skatten på anfordran återbetalas.

7 §. 1 mom. — — —

8 §. Skattemärke, som i 7 § 2 mom. omförmäles, skall å halsband eller på annat lämpligt sätt vara anbragt å

hunden; dock må undantag härifrån äga rum, när hunden står bunden eller hålles instängd, — — —

9 §. Den, som underlåter att fullgöra anmälningskyldighet, vilken enligt 5 § åligger honom, böte tio kronor och erlägges dubbel hundskatt. Har skatteplikt för hund inom viss kommun under löpande år inträtt i fall, som avses i 2 § 2 mom., må dock ej till ansvar för underlåtenhet att fullgöra anmälningskyldighet dömas, med mindre den skattskyldige av kommunen erhållit anmaning att fullgöra sådan skyldighet.

Söker någon genom oriktig uppgift undandraga sig skattskyldighet och är ej gärningen straffbar enligt allmän strafflag, vare straffet böter från och med tio till och med etthundra kronor, och skall dessutom gäldas dubbel hundskatt.

Den, som ej ställer sig till efter rättelse föreskriften i 8 §, straffas med böter, högst tjugu kronor.

Böter, som enligt denna förordning ådömas, tillfalla kronan.

Saknas tillgång till böternas fulla gäldande, skola de förvandlas enligt allmän strafflag.

— — —

11 §. Hundskatt, som efter vederbörlig anmälan enligt 5 § eller domstols lagakraftgående utslag är förfallen till betalning, må utmätas lika med kommunalutskylder.

Kommunen äger bestämma, att hund, för vilken skatt, som på nyss sätt sagts är förfallen till betalning, ej erlägges, skall av kommunen omhändertagas och, därest skatten ej betalas inom viss bestämd tid efter från kommunen erhållen anmaning med underrättelse om påföljden, dödas.

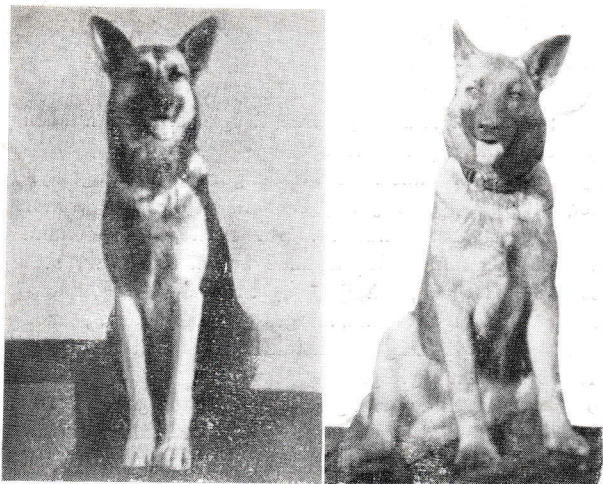
Klubbaftnar

Den i Stockholm sedvanliga klubbaftonen å Filips konditori den 14 jan. hade samlat (så gott som) fullt hus. Hela 65 personer kommo tillstådes på den i julnumret gjorda kallelsen. Det berättades hundhistorier och diskuterades bedömningsprinciperna vid våra brukhundstävlingar. Den sistnämnda delen av programmet tog lång tid i anspråk och resultatet blev blott det, att vi fingo en liten inblick i huru vittomfattande detta ämne är.

Vår aktade klubbmedlem Fru Karin Johansson, Boy av Gläntans matte, hade tillverkat en lyxkudde som hon skänkte klubben. Denna kudde avyttrades på lämpligt sätt och tillförde klubbkassan icke mindre än 50 kronor, ett belopp, som skattmästaren med en viss förtjust min mottog. Ett hjärtligt tack till givaren och till dem som bidrogo med nämnda belopp. Många sådana saker och vi bli rika.

Onsdagen d. 17/2 samlades vi återigen till en klubbafton, denna gång å Solnadals Konditori. Ett föredrag med ljusbilder (95 st.) belysande schäferhundens exteriör hölls av hr S. Sund. Över 100-talet intresserade hade hörsammat kallelsen, varför lokalen var till trängsel fylld.

Dessa klubbens små sammankomster kunna icke nog värdesättas, ty de giva medlemmarna tillfälle att diskutera för dem viktiga och kanske oklara spörsmål på ett gemytligt sätt. Ingen bör försumma något av dessa klubbmanträden.

Fr. v. champ. Dixi av Barrsäter och Tomas av Barrsäter.

Ch. Dixi av Barrsäter död genom olyckshändelse

Överkörd av bil i Lilljansskogen.

Den 21 dec. 1936 blev den kända schäfertiken ch. Dixi av Barrsäter, 306 DD, överkörd och dödad av en bil. En son till henne, Tomas av Barrsäter, 765 LL, omkom vid samma tillfälle. Dixi och Tomas hade lekt på sidan om vägen. Fru D. Torén, hundarnas ägarinna, hade gått på vägen i sällskap med ch. Harras av Barrsäter. Härunder hade fru Torén fått se en bil, som närmade sig med en svindlande fart. I samma ögonblick hade Dixi och Tomas rusat upp på vägen och i riktning mot »matte», som då stigit ut i körbanan för att genom handtecken söka förmå föraren att nedbringa hastigheten och därigenom undvika en påkörning av hundarna. Bilens förare hade emellertid icke tagit någon som helst notis därom, utan fortsatt framåt med oförminskad hastighet. Sekunden efter var olyckan skedd, och fru Torén fick bevittna sina bägge hundars färd till de sällare jaktmarkerna. De överkördes och släpade med bilen c:a 16 meter. Först efter 41 meters hård bromsning förmådde bilens förare stanna.

Ch. Dixi är känd från våra utställningar och bruksprov, å vilka hon erövat många första pris. Championtiteln erhöll Dixi år 1931, då hon vann sin andra rapporthundseger. Tidigare samma år erövrade hon första pris i segrareklass å SKK:s utställning i Stockholm, vilket bevisar, att hennes exteriör var mycket god. Dixi var således kombinerad utställnings- och brukshundschampion, som erövat icke mindre än ett 30-tal priser.

Även som avelshund har Dixi gjort sig känd. Om denna olycka icke inträffat, hade Dixi säkert tillfört Kennel av Barrsäter ännu några präktiga valpar.

Tomas var en lovande unghund, som genomgick utbildning som skyddshund. Han visade sig besitta de verkliga brukshundsegenskaperna, arbetsvillig, vaken och orädd.

Samtidigt som vi livligt beklaga händelsen, hoppas vi, att fru Torén även i framtiden kommer att fortsätta sitt framgångsrika arbete för schäferhundsaken här i landet.

*

MONAHELLES BILL, SKKS 445 GG, äg. Körnsnär Erik Johansson, Stockholm, har avlivats på grund av obotlig sjukdom.

S—d.

Sportstugan invigd

På förmiddagen Tredjedag Jul samlades vi en hel del ute vid Västberga för att taga den utökade och nyrenoverade sportstugan i besittning. Så småningom fylldes stugan av mattar och hussar, sedan först medhavda hundar »burats in» på den för dem avsedda parkeringsplatsen.

Nu har det blivit så fint därute, så våra hundar ha fått sitt eget lilla »Sing-Sing», och få ej längre gå lösa i sportstugan.

Sedan flaggan gått i topp, avtackade vår Värderade Ordförande de flitiga och uppoftande damer och herrar, som varit behjälpliga vid iordningställandet av vår stuga, och förklarade densamma invigd för sitt ändamål att vara en samlingsplats för alla intresserade schäferhundägare, till nytta och nöje. En av Herr Dag Engström skänkt vacker oljemålning, som kommer att pryda upp vår stuga, avtäcktes, och sedan smakade kaffet och bullarna gott, och glögen var inte illa den heller. Efter en välbehövlig luftning på planen utanför, värmen i stugan var nästan tropisk, behagade Jultomten avlägga visit och avbörda sig resten av sitt julklappslager. Han hade inte funnit tillräckligt många snälla människor i stan, men här träffade han tydligen på dem, ty lagret tog slut. Absolut.

Sedan skiljdes vi åt och satte kurs på stan, men vi träffas därute igen många gånger under årets lopp. Tagen vänner och bekanta med dit ut. Välkomna.

H₂

Årsmöte i Göteborg

Göteborgsavdelningen höll den 22/1 1937 sitt årsmöte, som var livligt besökt. Under redaktör Erik Östlunds ordförandeskap genomgicks föredragningslistan, å vilken bl. a. upptogs styrelse- och revisionsberättelser samt styrelse- och övriga funktionärsval. Avdelningens ordf. polisman Eric Jacobsson undanbad sig återval och i hans ställe valdes polisman Arvid Saxling. Övriga ledamöter: v. ordf. hr Georg Karlsson, sekr. hr C.-E. Bohman, kassör dir. H. Andreasson.

Styrelse- och revisionsberättelserna upplästes och lades med gillande till handlingarna.

Till den avgående avdelningsordf. hr Jacobson framför Svenska Schäferhundklubbens styrelse härmed sitt hjärtliga tack för det arbete han nedlagt under den tid han fungerat som avd. ordf.

Propagandauppvisning i Gävle

Klubbens Gävleavdelning slog ett stort slag för sin och hela klubbens verksamhet söndagen den 30 jan., då en stor skara intresserade mött upp på Strömdalen för att åse en dressyruppvisning med hundar, som nyligen genomgått avdelningens dressyrkurser. Enligt notiser i Gefle Dagblad och Gefle Posten dagen efter uppvisningen framgår, att uppvisningshundarna voro synnerligen lydiga och utförde det som begärdes av dem med verklig precision och arbetsglädje. Hr Nils Lundqvist ledde det hela. De många olika numren belönades med hjärtliga applåder av åskådarna. Uppvisningen hade anordnats för att göra reklam för en ny kurs. — Hoppas, att avdelningen kommer att få stor anslutning till kursen ifråga.

Glöm ej att insända årsavgiften!

Utställningar och bruksprov

UNDER ÅR 1937:

Utställningar:

Göteborg: den 18 april (Prisdomare kriminalkonst. Sigfr. Sund).

Södertälje: den 2 maj (Prisdomare avdelningschef H. Scholander).

Stockholm: den 11—12 sept. (Om möjligt tysk prisdomare).

Premieringar: (Utdelas pris i ungdoms-, öppen-, typ-, uppfödare- och avelsklass).

Gävle: den 6 maj. Under förutsättn. att S.K.K. icke vid ungefär samma tid anordnar utställning i Gävle. (Prisdomare kriminalkonstapel Sigfr. Sund).

Bolnäs: den 13 juni (Prisdomare kriminalkonstapel Sigfr. Sund).

Sollefteå: den 18 augusti (Prisdomare avdelningschef H. Scholander).

Spår- och rapporthundstävling:

Stockholm: den 28 februari och den 7 november.

Skyddshundstävling:

Stockholm: den 9 maj och 5 september.

Södertälje: den 11 april och 24 oktober.

Göteborg: den 25 april och 26 september.

Avdelningsstyrelserna anmodas att i god tid före varje tävling till sekreteraren inkomma med event. önskemål ifråga om prisdomare, vilka i varje särskilt fall skola godkännas av Svenska Kennelklubben.

*

Klubbens spår- och rapporthundstävling äger rum söndagen den 28 februari med samling vid Sportstugan, Västberga, klockan 8.

Funktionärer:

Fullmäktige: fotograf Uno Friberg.

Prisdomare: köpman Axel Hellgren, kamrer P. Sundqvist och köpman Lennart Bolmström.

Tävlingsledare: Ingeniör Gunnar Ekstedt.

Klubbmeddelanden

Vårsammanträde.

Klubbens medlemmar kallas härmed till vårsammanträde onsdagen den 17 mars 1937 klockan 19,30 (precis) å Östermalmskällaren, ing. Jungfrugatan 1, för att behandla i nedanstående föredragningslista upptagna stadgeenliga ärenden:

- 1) Val av tvenne personer att jämte ordf. justera dagens protokoll;
- 2) Styrelsens årsberättelse;
- 3) Revisorernas berättelse över verkställd granskning av 1936 års räkenskaper;
- 4) Fråga om ansvarsfrihet för styrelsen, samt
- 5) Övriga ärenden.

Efter sammanträdet gemensam supé å 3:50 samt dans till klockan 2.

Medtag vänner och bekanta till supén.

Obs! Övriga ärenden.

Styrelsen.

*

Styrelsen har bestämt att klubben tillhörande vandringspris icke må utlämnas till resp. vinnare med mindre dessa till skattmästaren undertecknar ett kvitto enligt av styrelsen fastställt formulär.

*

Uppkommen nettovinst å utställningar och tävlingar, vilka anordnas av klubbens underavdelningar, skola redovisas till klubbens skattmästare. 50% av nettovinsten tillfaller resp. underavdelning.

visas till klubbens skattmästare. 50% av nettovinsten tillfaller resp. underavdelning.

*

Klubben har som gåva av hr Gunnar S. Gustavsson, Åkeshov, emottagit tvenne förstklassiga dressyrhäckar. För gåvan styrelsens hjärtliga tack.

*

Svenska Schäferhundklubbens styrelse 1937 och övriga funktionärer.

Ordförande: Avdelningschef Helge Scholander, Tallbo, Storängen, tel. Storängen 61 och SF samt 41 54 34 efter kl. 19.

Vice ordförande: Sjökapten Hans Edman, 86 Norr Mälarstrand, tel. 51 05 05.

Sekreterare: Fröken Anna-Greta Sellman, 18 Styrmansgatan, 2 tr., tel. 60 80 04.

Skattmästare: Telegrafjänsteman Hjalmar Jansson, 39 Bondegatan, 3 tr., tel. 40 33 18.

Föredragschef: Kamrer Eric Sandstedt, 5 Storskärgatan, 2 tr., tel. 61 44 70.

Ackvisionschef: Köpman Lennart Bolmström, Södra Långgatan 4, Hagalund, tel. 40 33 18.

Kommissarie: Ingeniör Arvid G. Bergström, 21 Kungsholmsstrand, tel. 53 15 77.

Tävlingsledare: Fotograf Uno Friberg, 97 Götgatan, 1 tr., tel. 40 49 32.

Träningsledare: Ingeniör Gunnar Ekstedt, 10 Rörstrands-gatan, 5 tr., tel. 33 55 75.

Kursinspektör: Kamrer Eric Sandstedt.

Styrelseledamot utan särskild funktion: Disponent Å. Engström.

Kursledare: Uppbördsman Axel Brandt, 9 C Västgötagatan, tel. 41 73 25.

Klubbmästare: Sjökapten Hans Edman.

Redaktör för tidskriften: Kriminalkonstapel Sigfr. Sund, 110 Ringvägen, 4 tr., tel. 43 61 13.

Stugfogde: Fiskhandlande E. Hermansson, 29 Odelbergsvägen, Enskede, tel. 49 37 79.

Avelsråd: Avdelningschef Helge Scholander (ordf.), fröken A-G. Sellman, kriminalkonstapel S. Sund och målarmästare Carl Nygren, Källsvik, Södertälje.

Avelsrådet lämnar råd och upplysningar i avelsfrågor, varför medlemmarna uppmanas att vända sig till rådets ledamöter i berört fall.

*

Klubbens adress är: Svenska Schäferhundklubbens sekreterare Fröken A.-G. Sellman, 18 Styrmansgatan, 2 tr., Stockholm.

*

Underavdelningarnas styrelser 1937.

GÖTEBORG:

Ordförande: Poliskonstapel Arvid Saxling, 23 Hisingsgatan, Göteborg.

Sekreterare: Herr Carl Erik Bohman, Lerum.

Skattmästare: Direktör H. Andreasson, 14 Bergmansgatan, Mölndal.

Göteborgsavdelningens adress är: Svenska Schäferhundklubbens Göteborgsavd., Box 11, Mölndal.

SÖDERTÄLJE:

Ordförande: Målarmästare Carl Nygren, Källsvik, Södertälje, tel. Södertälje 1895.

Sekreterare: Herr Martin Norman, 18 Högbergsgatan, Södertälje.

Skattmästare: Herr John Almberg, 37 B Ragnhildsgatan, Södertälje.